

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

حسن دهقان دیزجی^۱

مهدی کهندل^۲

سیدنعمت خلیفه^۳

پریوش نوربخش^۴

 10.22034/ssys.2024.3261.3383

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۳/۱۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۸/۲۸

توسعه صنعت ورزش به عنوان یک عامل مهم در تحقق اهداف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این تحقیق با هدف آینده‌پژوهی صنعت محصولات ورزشی ایران با رویکرد سناریونویسی انجام شد. روش تحقیق آینده‌پژوهی، نحوه گردآوری اطلاعات به صورت کیفی و جامعه آماری تحقیق شامل کلیه متخصصان و خبرگان حوزه علمی و تجربی فعال در ورزش بود. شرط انجام مصاحبه در بخش کیفی داشتن حداقل مدرک تحصیلی دکتری در حوزه مدیریت ورزش (اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها در رشته مدیریت ورزشی) و یا حداقل تجربه ۱۵ سال فعالیت در سازمان‌های ورزشی نظیر وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون‌های ورزشی، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک و ادارات ورزش و جوانان یا فعال در حوزه صنعت ورزش از قبیل تولید تجهیزات ورزشی بود. جامعه آماری در بخش کمی کلیه اساتید مدیریت ورزشی، واردکنندگان، فروشندگان و تولیدکنندگان محصولات ورزشی و کارشناسان سازمان‌های ورزشی به تعداد نامحدود بودند. در انتخاب نمونه آماری بخش کیفی جهت مصاحبه‌های عمیق سعی شد تا هم از افراد دارای تحصیلات آکادمیک (اعضای هیئت علمی) و هم از افراد دارای تجربیات مدیریتی و کسب و کار استفاده شود. نمونه‌گیری به روش هدفمند انجام شد. بعد از ۱۴ مصاحبه اشباع نظری روی داد، ولی برای اطمینان تا ۱۷ مصاحبه ادامه پیدا کرد. از نرم‌افزار سناریو ویزارد برای سناریونویسی استفاده شد. با توجه به نتایج میزان توانمندی و کیفیت نیروهای انسانی، ارتباط مداوم و دوسویه دانشگاه و صنعت ورزش، وضعیت مدیریتی و ساختاری صنعت ورزش، میزان رشد اقتصاد ملی و وضعیت اقتصادی بین‌المللی، جایگاه فناوری در صنعت ورزش ایران، وضعیت فرهنگی و اجتماعی مرتبط با ورزش در کشور، تجهیزات و امکانات ورزشی، وضعیت سیاست خارجی ایران، میزان توسعه دیپلماسی ورزشی، وضعیت حمایت‌کننده و تسهیل‌کننده محیط قانونی صنعت ورزش، میزان جذب سرمایه داخلی و خارجی در صنعت ورزش، مدیریت ورزش قهرمانی و حرفه‌ای و میزان گرایش به ورزش همگانی به عنوان عوامل کلیدی و پیشران‌های توسعه صنعت ورزش در آینده شناسایی شدند.

^۱ دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

^۲ دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران (نویسنده مسئول)

E-mail: MehdiKohandel@yahoo.com

^۳ دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

^۴ استاد، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد کرج، ایران

واژگان کلیدی: آینده‌پژوهی، صنعت محصولات ورزشی و رویکرد سناریونویسی.

مقدمه

صنعت محصولات ورزشی در ایران از جنبه‌های مختلف با چالش‌ها و فرصت‌های بسیاری روبه‌روست. در آینده، با توجه به شرایط پیچیده و تحریم‌های فنی و اقتصادی، توسعه این صنعت نیازمند اعتماد به توان نوآوری و استعداد‌های موجود در کشور است. ارائه محصولات ورزشی با استفاده از ابزارهای فناورانه و پاسخگویی به نیازهای ورزشی و شرایط پیچیده آینده، از جمله موارد حیاتی برای بقای این صنعت می‌باشد. در واقع ورزش از ملزومات زندگی معاصر گردیده (معینی فرد، ۱۳۸۷) و بخشی از فرهنگ و هویت ملل محسوب می‌شود (بلوور^۱، ۲۰۲۲). تغییر و تحولات جهانی مقوله‌های زندگی معاصر، تربیت بدنی و ورزش را از ضروریاتی ساخته که دوری از آن اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد. امروزه ورزش از ضروری‌ترین نیازها و اساسی‌ترین مسائل جوامع بشری است؛ به‌طوری‌که کمتر کشوری را می‌توان یافت که فاقد سازمان ورزشی باشد. در بسیاری از جوامع پیشرفته امروزی جایگاه تربیت بدنی و ورزش برای پیشبرد اهداف کلان هر کشور مشخص و بدیهی است (نصیرزاده، ۱۳۸۷). صنعت ورزش با در اختیارداشتن عامل محرکی همچون مسابقات بزرگ ورزشی، امکان به‌کارگیری از فرصت‌های تبلیغاتی و رسانه‌ها را فراهم آورده است که این موضوع خود موجب ایجاد بستر لازم برای تعامل مابین صنعت، تجارت و ورزش گردیده است و به‌عنوان یک پل راهبردی در خدمت توسعه ورزش و رونق اقتصادی آن قرار گرفته است (عبدالملکی، ۲۰۲۰). با افزایش چشمگیر نقش ورزش در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی کشورها، پیشرفت در زمینه ورزش به یکی از اولویت‌های راهبردی برنامه‌ریزان در کشورهای مختلف دنیا تبدیل شده است (خسروی، ۱۳۹۱). ورزش اینک به صنعتی مبدل گردیده که بر شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی کشورها اثر عمیق و با اهمیت دارد. هر کشوری مجبور است برای تسلط هر چه بیشتر بر منابع تعیین‌کننده و منافع خود، به متغیرهای اصلی مؤثر بر آن توجه کند؛ به‌طوری‌که منافع کلان ورزش قهرمانی موجب ترغیب سیاست‌گذاران به توسعه آن در جهت کسب سود بیشتر برای خود شده است (هامر و چامپی^۲، ۱۹۹۲).

گزارش کمیسیون ورزش استرالیا در ۱۹۹۸ نشان داد که اگر تعداد شرکت‌کنندگان در ورزش‌های ملایم ۱۰ درصد افزایش یابد، سالانه ۶۰۰ میلیون دلار در بودجه این کشور صرفه‌جویی می‌شود و هزینه مستقیم مراقبت بهداشتی چهار بیماری ناشی از کم‌تحرکی شامل قلبی - عروقی، سکنه، دیابت و سرطان روده ۳۰۶ میلیون دلار برآورد

¹ Bellver

² Hammer, M. & Champy

چالش‌های ساختاری جذب و حفظ حامی مالی در ورزش‌های حرفه‌ای حاشیه‌ای ایران

می‌شود (لیندر و سیت^۱، ۲۰۰۴). در دنیای کنونی که با سرعتی سرسام‌آور در حال تغییر است، دیگر نمی‌توان از تصمیم‌گیری‌های یکباره و مبتنی بر قضاوت‌های شهودی و تجربی استفاده کرد (سرمد، ۱۳۹۰). بررسی عملکرد برخی از سازمان‌های ورزشی نشان می‌دهد که آن سازمان‌هایی که برای انجام مأموریت و دستیابی به اهداف خود از مدیریتی قوی و مبتنی بر آینده‌پژوهی استفاده کردند، توانستند در فعالیتهای مختلف از جمله ورزش قهرمانی و تأمین منابع مورد نیاز به موفقیت‌های چشمگیری دست یابند. به عنوان نمونه، کشور چین از رتبه چهارم المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا به رتبه سوم در المپیک ۲۰۰۰ سیدنی و رتبه دوم در المپیک ۲۰۰۴ آتن دست یافته و کشور استرالیا از رتبه هفتم در المپیک آتلانتا به رتبه‌های چهارم در المپیک سیدنی و آتن رسیده است (منطقی و همکاران، ۱۳۹۲). امروزه تغییرات با آهنگی پرشتاب‌تر رخ می‌دهند. تغییرات فناوری و به دنبال آن تغییر در دیگر جنبه‌های زندگی، افزایش روزافزون وابستگی متقابل کشورها و ملل، تمرکززدایی جوامع و نهادهای موجود که به دلیل گسترش فناوری اطلاعات، شتاب بیشتری یافته است، تمایل روزافزون به جهانی شدن به همراه حفظ ویژگی‌های ملی، قومی و فرهنگی و بسیاری عوامل دیگر، لزوم درک بهتر از «تغییرات» و «آینده» را برای دولت‌ها، کسب‌وکارها، سازمان‌ها و مردم ایجاب می‌کند. آینده اساساً دارای عدم قطعیت است. با این همه آثار و رگه‌هایی از اطلاعات و واقعیت‌ها که ریشه در گذشته و اکنون دارند، می‌توانند رهنمون ما به آینده باشند. ادامه «تصمیم‌گیری صرفاً چندین آینده محتمل بر اساس تجارب گذشته»، غفلت از رصد تغییرات آتی را در پی خواهد داشت و با تلخ‌کامی روبه‌رو خواهد شد. درواقع، آینده‌پژوهی، دانش شکل بخشیدن به آینده متناسب با امیال و آرمان‌های فرد و سازمان است.

توسعه و اعتلای تربیت‌بدنی و ورزش در جامعه ما منوط به تحول سازنده و مثبت در برنامه‌های جاری ورزشی است. بازنگری در برنامه‌های گذشته و جاری و تدوین برنامه‌های کارآمد و مؤثر، بی‌شک نیازمند انجام پژوهش‌های گسترده و همه‌جانبه است که نتایج آن‌ها بتواند خط مشی برنامه جدید را تعیین کند و صحت انطباق آن را با نیازهای اساسی جامعه در حال تحول ما تضمین کند (عظیمی و همکاران، ۲۰۱۹). صنعت ورزش همانند سایر صنایع، در معرض تغییر و تحولات محیطی و جهانی قرار دارد و با مسائل ویژه خود دست‌به‌گریبان است. آینده‌پژوهی در این حوزه سبب می‌شود تا اهداف همه فعالیت‌ها و تلاش‌های گروهی تعیین و نحوه دستیابی به آن اهداف طرح‌ریزی شود (راتن، ۲۰۱۰). صنعت ورزش به دلیل تأثیرات مثبت اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی به یکی از بزرگ‌ترین صنایع جهانی تبدیل شده است و برای اغلب کشورها، این صنعت منبع مهمی برای فعالیت‌های اقتصادی، کسب درآمد، اشتغال‌زایی و تجارت بین‌الملل محسوب می‌شود. اسکات^۲ (۲۰۱۲) برای اولین بار از ورزش به عنوان صنعت یاد کرد.

¹ Lindner And Sit

²Scott

او اشاره داشت که هرگونه فعالیت‌های ورزشی آماتور و حرفه‌ای که موجبات افزایش ارزش افزوده کالا و خدمات ورزشی را فراهم کند، صنعت ورزش محسوب می‌شود. به‌طورکلی صنعت ورزش، به مجموعه فعالیت‌های مرتبط با تولید، بازاریابی و فروش کالا و خدمات ورزشی گفته می‌شود که در ارتقای ارزش افزوده آن‌ها نقش داشته باشد (رضاییان و همکاران، ۲۰۱۰).

صنعت ورزش در سال‌ها و دهه‌های گذشته با چالش‌های مختلفی روبه‌روست. به‌عنوان مثال، در دهه حاضر یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها و یکی از مهم‌ترین مشکلات صنعت ورزش کشور کارآفرینی و اشتغال است. ورزش به‌عنوان یک صنعت رو به توسعه، فرصت‌های کارآفرینی فراوانی را در دل خود جای داده است (برومند، ۱۳۹۵) و جنبه‌های گسترده اقتصادی در صنعت ورزش، امکان کارآفرینی را به‌عنوان حل مشکل «بیکاری» بیان کرده است. حل مشکل بیکاری در توجه به ظرفیت‌های پیش روی کسب‌وکار صنعت ورزش است. ظرفیت صنعت ورزش همان پتانسیل‌های موجود در ورزش، افراد و محیط در دستیابی به ایده نو در مسیر کارآفرینی است (یداله‌ی و همکاران، ۱۳۹۰). با اینکه ظرفیت‌های پیش روی صنعت ورزش بی‌شمار هستند، اما اقدام قابل توجهی برای بهره‌مندی از منافع صنعت ورزش در کشور انجام نشده است. برای نمونه، ساخت محصولات ورزشی، فروش محصولات ورزشی، تورهای گردشگری ورزشی، کسب‌وکارهای الکترونیکی ورزشی، مدیریت باشگاه، تسهیلات رفاهی و خدماتی ورزشی، دوره‌های آموزشی و غیره را می‌توان بخشی از پتانسیل بالای این صنعت یاد کرد.

اجرای طرح‌های آینده‌پژوهی یکی از ضرورت‌های هر سازمان و صنعتی می‌باشد و صنعت ورزش نیز از این قاعده مستثنی نیست. لذا نیازمند به راهبرد برای رشد و توسعه تشکیلاتی می‌باشد. ورزش از نظر مفهوم توسعه‌یافتگی، معنایی گسترده و ژرف یافته است و تقریباً تمامی کشورها می‌کوشند تا زمینه‌های توسعه و گسترش خود را از فراسوی فعالیت‌های ورزشی بهتر بشناسند. از طرف دیگر، کشورهای عقب نگه داشته‌شده تلاش می‌کنند با موفقیت در میدان‌های ورزشی از رقابت جهانی باز نمانند (قاسمی، ۱۴۰۰).

چارچوب نظری آینده‌پژوهی یا مطالعات آینده، حوزه پژوهشی نسبتاً جدیدی است که قلمروی آن همه عرصه‌های معرفت نظری و تکاپوهای علمی آدمی را درمی‌نوردد و نتایج حاصل از آن می‌تواند تأثیرات گسترده‌ای بر هریک از این عرصه‌ها داشته باشد. در عصر کنونی که جهان با سرعتی چشمگیر به‌سوی دستیابی به توسعه پایدار گام برمی‌دارد، تکیه بر فرایند آزمون و خطا در رشد و بالندگی یک کشور، امری دورازانتظار و بهره‌وری است. براین اساس، برنامه‌ریزی به‌عنوان یکی از مبانی اصلی بهسازی فعالیت‌ها و رکن اصلی رشد و بالندگی هر سازمان، موردتوجه مدیران سازمان‌ها قرار دارد. امروزه، دیگر تدوین برنامه‌ها در سطوح مختلف و نظارت بر همسویی با برنامه‌های کلان کشوری، نه‌تنها یک وظیفه که از اولویت‌های جدانشدنی و موردتوجه هر مدیر محسوب می‌شود. برنامه‌ریزی جریانی مستمر از

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

تصمیم‌های نظام‌مند است که با در دست داشتن بهترین اطلاعات نسبت به آینده، به مرحله اجرا درمی‌آید. در زندگی روزانه، هر انسانی به‌عنوان موجودی که در محاصره مسائل و مشکلات زندگی است، فقط با برنامه‌ریزی و تعیین اهداف موردنظر و روش دستیابی به آن‌ها، در زمان مشخصی اعم از کوتاه‌مدت می‌تواند در جهت درست حرکت کند و از موانع عبور نماید. توسعه و اعتلای تربیت‌بدنی و ورزش در جامعه ما منوط به تحول سازنده و مثبت در برنامه‌های جاری ورزشی است. بازنگری در برنامه‌های گذشته و جاری و تدوین برنامه‌های کارآمد و مؤثر، بی‌شک نیازمند انجام پژوهش‌های گسترده و همه‌جانبه است که نتایج آن‌ها بتواند خط‌مشی برنامه جدید را تعیین کند و صحت انطباق آن را با نیازهای اساسی جامعه در حال تحول ما تضمین نماید (منظمی، ۲۰۱۱). صنعت ورزش همانند سایر صنایع، در معرض تغییر و تحولات محیطی و جهانی قرار دارد و با مسائل ویژه خود دست‌به‌گریبان است. برنامه‌ریزی در صنعت ورزش سبب می‌شود تا اهداف همه‌فعالیت‌ها و تلاش‌های گروهی در این حوزه تعیین و نحوه دستیابی به آن اهداف طرح‌ریزی شود (راسخ و همکاران، ۲۰۱۱).

آینده‌پژوهی به این موضوع می‌پردازد که چگونه از دل تغییرات و تحولات امروز واقعیت فردا ظهور می‌یابد (خزایی و محمودزاده، ۲۰۱۳). اهمیت اصلی آینده‌پژوهی، به دلیل دنیای پرشتاب امروزی است. مطالعات آینده‌پژوهی، حوزه‌ای بین‌رشته‌ای است و با طیف گسترده‌ای از دیدگاه‌ها درباره آینده محتمل، ممکن و مرجح ارتباط دارد. بیش از ۱۷ دیدگاه روش‌شناسی شناسایی شده‌اند که اغلب آن‌ها در ارتباط و هماهنگی با یکدیگر به کار می‌روند. سلسله داده‌های زمانی، مدل‌ها، توفان فکری، سناریونویسی، شبیه‌سازی، قیاس تاریخی، فنون دلفی، تحلیل تأثیر متقابل، مدل‌سازی علی، تبارشناسی‌ها، بازی‌سازی و نگاشت متنی برخی از فنون آینده‌پژوهی هستند (لاشوا، ۲۰۱۸). آینده‌پژوهی شامل چند دیدگاه و مکتب کلی است: دیدگاه‌های مبتنی بر آینده (تحلیلگران الگو، مشاهده گران و غیره)؛ دیدگاه‌های مبتنی بر افق زمانی (چشم‌انداز کوتاه‌مدت در مقابل بلندمدت)؛ دیدگاه‌های کیفی در مقابل دیدگاه‌های کمی؛ دیدگاه‌های برون‌یابی در مقابل دیدگاه‌های هنجاری و غیره (خزایی و محمودزاده، ۲۰۱۳).

به پژوهش‌های آینده‌پژوهی اخیر در حوزه ورزش، به‌ویژه ورزش تربیتی و آموزشی توجه شده است (راتن و جونز^۲، ۲۰۱۸). تضمین موفقیت آینده‌پژوهی به ایجاد مشارکت و تعامل در گستره وسیعی از افراد و سازمان‌ها در جامعه بستگی دارد و ایجاد چنین مشارکت و تعاملی نیازمند گفت‌وگو و جریان‌های اجتماعی است (داویس و همکاران، ۲۰۱۴). هر چند ظرفیت‌های نامبرده مهم بوده، اما پتانسیل افراد در بهره‌برداری از این ظرفیت‌ها و محیط حاکم نیز قابل اهمیت هستند. مهم‌ترین عوامل مؤثر بر ایجاد ظرفیت کارآفرینی از دیدگاه محققان شامل نگرش کارآفرینانه،

¹ Lashua

² Ratten & Jones

نهادهای مرتبط با حوزه راه اندازی کسب و کار، سیاست های کارآفرینانه، حمایت ها از کارآفرینان، فرآیندهای استفاده از ظرفیت های کارآفرینی، زیرساخت های کارآفرینی، عوامل حقوقی و قانونی و اقتصاد کشور معرفی شده اند (مژدهی و همکاران، ۱۳۹۶).

در سال های اخیر، تحقیقات مختلفی به بررسی عوامل مؤثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران پرداخته اند. فسقری و همکاران (۱۴۰۱) در مطالعه خود با بهره گیری از «مدل شایستگی های کارآفرینی»، ظرفیت های این صنعت را در قالب شایستگی های فردی، آکادمیک، کاری و حرفه ای گسترده صنعت و مدیریت شناسایی کرده اند. این دسته بندی ابعادی از توانمندی های کلیدی در صنعت ورزش ایران را برجسته می کند. همچنین، حسینی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی به نقش زیرساخت های اقتصادی و سیاست های حمایتی در توسعه صنعت محصولات ورزشی پرداخته اند و دریافته اند که تأمین مالی و سیاست های حمایتی دولتی تأثیر چشمگیری در رشد و آینده این صنعت دارد. قادری و همکاران (۱۳۹۹) با رویکردی آینده نگر، به تحلیل تأثیر فناوری های نوین و نوآوری پرداخته و نشان داده اند که ورود فناوری های جدید و استفاده از نوآوری در تولید محصولات ورزشی می تواند رقابت پذیری صنعت را افزایش دهد و مشتریان بیشتری را جذب کند. از سوی دیگر، امینی و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهش خود به اهمیت برندینگ و بازاریابی در صنعت محصولات ورزشی پرداخته اند و به این نتیجه رسیده اند که برندینگ قوی می تواند به جذب مشتریان و افزایش فروش کمک کند. این پژوهش بر نقش حیاتی تصویر مناسب محصولات ورزشی در توسعه پایدار این صنعت تأکید دارد. در نهایت، خلیلی و همکاران (۱۴۰۲) به بررسی تأثیر سیاست های ورزشی و حمایت های دولتی پرداخته و اثرات مثبت این سیاست ها را بر رشد و رونق صنعت محصولات ورزشی نشان داده اند. آن ها توصیه کرده اند که برای پایداری و توسعه بیشتر، سیاست های حمایتی و مالی تقویت شوند. مجموع این پژوهش ها چارچوب نظری جامعی را برای تحلیل عوامل مؤثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران فراهم می کنند و ابعاد مختلف این صنعت را از جنبه های مدیریتی، مالی، فناورانه و بازاریابی پوشش می دهند.

پاسخ به نیازهای ورزشی و مواجهه با شرایط پیچیده آینده، طبعاً مستلزم آینده نگاری این صنعت است تا در نهایت حاصل تلاش ها و نوآوری ها از اثربخشی، پابرجایی و قابلیت های لازم در قبال محیط آینده برخوردار باشند. در این زمینه، عملاً توجه به سیاست گذاری ورزشی و آینده نگاری در دستور کار و اولویت های سازمان ها و نهادهای ورزشی کشور قرار گیرد. سیاست گذاری با تفکر و دانش درهم آمیخته شده است. دانش آینده نگاری، پدیده ای مکمل در سیاست گذاری عمومی است. از منظری دیگر، مدل صنعت ورزش هر کشوری متناسب با نظام های سیاسی، حکومتی و ساختار تشکیلاتی دولتی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی آن کشور طراحی می شود که این مدل بدون توجه به آینده و

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

پژوهش آن نخواهد توانست نیازهای صنعت ورزش را برطرف کند. لذا این تحقیق در راستای پاسخ به این سؤال اساسی انجام شد:

سناریوهای آینده صنعت ورزش ایران چگونه خواهد بود و چه عواملی بر آینده صنعت ورزش در ایران تاثیرگذارند؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر به صورت توصیفی و با رویکرد آینده‌پژوهی طراحی شده است تا عوامل مؤثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران شناسایی شوند. این تحقیق از لحاظ گردآوری داده‌ها به صورت کیفی انجام شد و بر مصاحبه‌های عمیق و دقیق با متخصصان تأکید دارد. جامعه آماری آن شامل کلیه متخصصان و خبرگان علمی و تجربی فعال در ورزش بود. معیارهای انتخاب برای مصاحبه‌ها عبارت بودند از: حداقل مدرک دکتری در مدیریت ورزش (اعم از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها) یا حداقل ۱۵ سال تجربه کاری در سازمان‌های ورزشی نظیر وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون‌ها، کمیته‌های ملی المپیک و پارالمپیک و ادارات ورزش و جوانان و همچنین فعالان صنعت ورزش (مانند تولیدکنندگان تجهیزات ورزشی). به منظور افزایش دقت و تعادل در جمع‌آوری داده‌ها، نمونه‌گیری به صورت هدفمند صورت گرفت و نمونه‌ها از میان افراد دارای تحصیلات آکادمیک (اعضای هیئت علمی) و نیز افراد دارای تجربه مدیریتی و کسب و کار انتخاب شدند. فرآیند مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. پس از انجام ۱۴ مصاحبه، نشانه‌های اشباع نظری مشاهده گردید، اما برای اطمینان بیشتر، ۱۷ مصاحبه انجام شد. همچنین، برای تدوین سناریوهای آینده‌پژوهی از نرم‌افزار Scenario Wizard استفاده شد که به محققان کمک کرد تا با استفاده از داده‌های گردآوری‌شده و تحلیل‌های انجام‌شده، سناریوهای متناسب با اهداف پژوهش تدوین کنند.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱، توصیف آماری شرکت‌کنندگان در تحقیق را نشان می‌دهد. با توجه به نتایج جمعیت‌شناختی،

بیش از ۵۰ درصد از شرکت‌کنندگان دارای مدرک دکتری بودند.

جدول ۱: توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان

ردیف	رشته تحصیلی	سمت	مدرک تحصیلی	جنسیت	سن	سابقه خدمت
۱	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۴۱	۱۲
۲	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	زن	۴۲	۱۲
۳	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۴۷	۱۹
۴	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۵۶	۲۷
۵	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	زن	۵۵	۲۴
۶	حسابداری	تولید کننده ورزشی	دکتر	مرد	۵۸	۳۰

۷	مدیریت ورزشی	تولید کننده ورزشی	کارشناسی ارشد	مرد	۵۵	۲۶
۸	مدیریت ورزشی	تولید کننده ورزشی	دانشجوی دکترا	مرد	۵۲	۲۰
۹	مدیریت ورزشی	تولید کننده ورزشی	دکتر	زن	۵۱	۱۹
۱۰	مدیریت ورزشی	کارشناس خبره صنعت ورزش	دانشجوی دکترا	زن	۴۶	۱۷
۱۱	مدیریت ورزشی	کارشناس خبره صنعت ورزش	دکتر	مرد	۵۳	۲۱
۱۲	علوم ورزشی	کارشناس خبره صنعت ورزش	دکتر	مرد	۵۶	۲۷
۱۳	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۵۵	۱۹
۱۴	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	زن	۵۱	۲۳
۱۵	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۴۰	۱۵
۱۶	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	کارشناسی ارشد	مرد	۳۷	۸
۱۷	مدیریت ورزشی	عضو هیئت علمی دانشگاه	دکتر	مرد	۴۱	۱۲

در مرحله اول، کد گذاری باز به روش چارمز و از طریق جزء به جزء کردن اطلاعات به شکل بندی مقوله های اطلاعات درباره عوامل کلیدی و نیروهای پیشران صنعت محصولات ورزشی ایران انجام شد. کدهای اولیه^۱ در جدول ۲ نشان داده شده است:

جدول ۲: کدهای اولیه

ردیف	کد باز	فراوانی
۱-	ارتباط دانشکده های تربیت بدنی با صنعت ورزش	۱۱
۲-	همکاری بین صنعت و دانشگاه در توانمندسازی دانشجویان علوم ورزشی	۹
۳-	طراحی و اجرای برنامه های آموزشی جامع و متناسب با نیازهای صنعت ورزش	۸
۴-	به کارگیری فناوری های پیشرفته آموزشی مانند شبیه سازها، واقعیت مجازی، ابزارهای	۳
	تحلیل داده و نرم افزارهای هوش مصنوعی به ارتقای فرآیند آموزش	
۵-	ایجاد محیط های آموزشی تحت نظارت دانشگاه و صنایع ورزشی	۶
۶-	ایجاد سیستم های ارزیابی عملکرد دانشجویان علوم ورزشی در بازار کار	۵
۷-	ایجاد برنامه های کارآموزی برای دانشجویان به منظور کسب تجربه عملی و ایجاد	۶
	ارتباط مستقیم با صنعت ورزش	
۸-	بازنگری در محتوای دروس دانشجویان براساس نیاز صنعت و بازار کار	۱۱
۹-	بازنگری در گرایش های علوم ورزشی	۹
۱۰-	ایجاد برنامه های آموزشی مداوم برای کارمندان	۷

¹ Initial Coding

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

ردیف	کد باز	فراوانی
۱۱-	تسهیل فعالیت جذب دانش‌آموختگان نخبه علوم ورزشی در صنعت ورزش	۵
۱۲-	تشویق نیروی انسانی به شرکت در دوره‌های تخصصی و کسب تجربه‌های عملی	۵
۱۳-	طراحی برنامه‌های کاری منظم و بهینه با توجه به مهارت‌ها و توانمندی‌های هر کارمند	۴
۱۴-	آموزش استفاده از فناوری‌های نوین به نیروی انسانی حوزه صنعت ورزش	۱۰
۱۵-	ایجاد محیط کاری مناسب، ایمن و دلنشین برای نیروی انسانی حوزه صنعت ورزش	۹
۱۶-	تشویق نیروی انسانی صنعت ورزش به مشارکت در فرآیند نوآوری و ارائه ایده‌های خلاقانه جهت بهبود عملکرد و فرآیندها	۶
۱۷-	تشویق اعضای هیئت‌علمی به انجام تحقیقات بر روی موضوعات و مسائل مرتبط با صنعت ورزش	۸
۱۸-	برگزاری کارگاه‌ها و سمینارهای مشترک بین صنعت و دانشگاه	۸
۱۹-	سرمایه‌گذاری در ایجاد مراکز ورزشی و تامین تجهیزات مدرن	۱۱
۲۰-	برقراری همکاری‌های مؤثر با تیم‌ها و صنعت ورزشی به منظور انتقال تجربیات عملی و آشنایی دانشجویان با محیط حرفه‌ای	۳
۲۱-	ایجاد ساختار سازمانی مناسب و کارآمد در سازمان‌های مرتبط با توسعه صنعت ورزش	۱۱
۲۲-	مدیریت بهینه منابع انسانی حوزه صنعت ورزش	۵
۲۳-	سیاست‌های کلان بهره‌گیری مؤثر از منابع مالی در ورزش	۱۰
۲۴-	سیاست‌های کلی وزارت ورزش و جوانان در حوزه صنعت ورزش	۱۰
۲۵-	اولویت‌های آتی ورزش کشور	۵
۲۶-	کاهش اختلافات طبقاتی بین مردم	۵
۲۷-	بهبود وضعیت معیشتی کارمندان	۸
۲۸-	بهبود سیستم مالیاتی در صنعت ورزش	۷
۲۹-	توزیع عادلانه بودجه توسعه ورزش در کشور	۵
۳۰-	وضعیت اقتصاد جهانی	۹
۳۱-	عوامل موثر بر درآمدزایی و بودجه فدراسیون‌های ورزشی	۵
۳۲-	تقسیم عادلانه بودجه ورزش کشور	۹
۳۳-	وضعیت اقتصادی در کشورهای خاورمیانه	۱۱
۳۴-	نحوه نظارت بر مصارف بودجه‌ای ورزش کشور	۳
۳۵-	میزان رشد اقتصادی کشور	۵
۳۶-	سیاست‌های مالی کشور	۱۰

ردیف	کد باز	فراوانی
۳۷-	وضعیت اقتصادی مردم	۵
۳۸-	میزان پذیرش فناوری‌های جدید در صنعت ورزش	۹
۳۹-	تغییرات در فناوری‌های مرتبط با صنعت ورزش	۳
۴۰-	میزان پذیرش و نفوذ هوش مصنوعی	۷
۴۱-	بهبود کیفیت محصولات ورزشی	۸
۴۲-	خروج از انحصار برخی از فناوری‌های نوین در تولید محصولات ورزشی	۷
۴۳-	میزان سلطه فناوری بر محصولات ورزشی	۷
۴۴-	میزان گرایش مردم به فعالیت ورزشی	۳
۴۵-	سیاست‌های رسانه ملی در ارتباط با ورزش	۴
۴۶-	تغییر در سبک زندگی مردم	۳
۴۷-	تغییرات مربوط به هرم سنی جمعیت ایران	۷
۴۸-	وضعیت فرهنگی و اجتماعی جامعه	۷
۴۹-	تغییر در ارزش‌های اجتماعی مرتبط با فعالیت بدنی	۳
۵۰-	وضعیت پروژه‌های ناتمام ورزش کشور	۷
۵۱-	تسهیل دسترسی عموم ورزش به فضاهای ورزشی	۵
۵۲-	تعرفه و قیمت ارائه خدمات ورزشی	۶
۵۳-	افزایش امکانات ورزشی در شهرها	۱۰
۵۴-	توجه به آمایش سرزمین در توزیع امکانات و تجهیزات ورزشی	۱۱
۵۵-	وضعیت تحریم‌های سازمان ملل نسبت به ایران	۲
۵۶-	وضعیت شرکای سیاسی ایران در اقتصاد جهانی	۳
۵۷-	ثبات یا بی‌ثباتی در کشورهای منطقه	۵
۵۸-	ارتباطات با شرکت‌های ورزشی دنیا	۳
۵۹-	وضعیت دیپلماسی ورزشی کشور در ۱۰ سال آینده	۸
۶۰-	ارتباط موثر با مراکز علمی ورزش دنیا	۴
۶۱-	امکان فعالیت نمایندگی‌های شرکت‌های ورزشی در ایران	۹
۶۲-	دیپلماسی ارتباط با کشورهای همسایه	۷
۶۳-	میزان پشتیبانی دولت از صنعت ورزش	۹
۶۴-	میزان تصویب قوانین حمایتی از صنعت ورزش	۸

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

ردیف	کد باز	فراوانی
۶۵-	تدوین و اصلاح آیین‌نامه‌های مرتبط با توسعه صنعت ورزش	۲
۶۶-	مقررات تسهیل تجارت خارجی در صنعت ورزش	۹
۶۷-	میزان پایداری دولت	۱۰
۶۸-	صنعت ورزش در برنامه هشتم و نهم	۱۰
۶۹-	رشد پتانسیل بازار صنعت ورزش	۶
۷۰-	قابلیت برگزاری رویدادهای مهم ورزشی بین‌المللی	۱۰
۷۱-	توانایی تولید درآمد در صنعت ورزش	۶
۷۲-	حاشیه سود تولیدات ورزشی	۹
۷۳-	بازنگری در مقررات جذب سرمایه در ورزش	۲
۷۴-	ایجاد لیگ‌های ورزشی جذاب	۳
۷۵-	افزایش تماشاگران لیگ‌های ورزشی	۴
۷۶-	افزایش سطح رقابت لیگ‌های کشور	۱۱
۷۷-	استقبال بخش خصوصی برای حمایت از باشگاه‌های حاضر در لیگ‌های ورزشی	۴
۷۸-	افزایش حضور صنعت در لیگ‌های ورزشی کشور	۲
۷۹-	بهبود کیفیت لیگ‌های رشته‌های مختلف	۱۱
۸۰-	افزایش مشارکت مردم در ورزش همگانی	۸
۸۱-	توسعه فضاهای ورزشی عمومی	۸
۸۲-	افزایش سرمایه گذاری دولت در حوزه ورزش همگانی	۲
۸۳-	بهبود فرهنگ فعالیت بدنی منظم در بین اقشار مردم	۱۰
۸۴-	سرمایه گذاری در گذران فعال اوقات فراغت مردم	۴

پس از کدگذاری اولیه در جدول ۲، کدهای متمرکز^۱ (عوامل کلیدی و نیروهای پیش‌ران) شناسایی شد (جدول ۳):

کد اولیه	کد متمرکز	مفهوم
		ارتباط دانشکده‌های تربیت بدنی با صنعت ورزش
		همکاری بین صنعت و دانشگاه در توانمندسازی دانشجویان علوم ورزشی

¹ Focused Coding

مفهوم	کد متمرکز	کد اولیه
		طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی جامع و متناسب با نیازهای صنعت ورزش به کارگیری فناوری‌های پیشرفته آموزشی مانند شبیه‌سازها، واقعیت مجازی، ابزارهای تحلیل داده و نرم‌افزارهای هوش مصنوعی به ارتقای فرآیند آموزش ایجاد محیط‌های آموزشی تحت نظارت دانشگاه و صنایع ورزشی ایجاد سیستم‌های ارزیابی عملکرد دانشجویان علوم ورزشی در بازار کار ایجاد برنامه‌های کارآموزی برای دانشجویان به منظور کسب تجربه عملی و ایجاد ارتباط مستقیم با صنعت ورزش
	میزان توانمندی و کیفیت نیروهای انسانی	بازنگری در محتوای دروس دانشجویان بر اساس نیاز صنعت و بازار کار بازنگری در گرایش‌های علوم ورزشی ایجاد برنامه‌های آموزشی مداوم برای کارمندان
آینده صنعت ورزش		تسهیل فعالیت جذب دانش‌آموختگان نخبه علوم ورزشی در صنعت ورزش تشویق نیروی انسانی به شرکت در دوره‌های تخصصی و کسب تجربه‌های عملی طراحی برنامه‌های کاری منظم و بهینه با توجه به مهارت‌ها و توانمندی‌های هر کارمند آموزش استفاده از فناوری‌های نوین به نیروی انسانی حوزه صنعت ورزش ایجاد محیط کاری مناسب، ایمن و دلنشین برای نیروی انسانی حوزه صنعت ورزش تشویق نیروی انسانی صنعت ورزش به مشارکت در فرآیند نوآوری و ارائه ایده‌های خلاقانه جهت بهبود عملکرد و فرآیندها
	ارتباط مداوم و	تشویق اعضای هیئت علمی به انجام تحقیقات بر روی موضوعات و مسائل مرتبط با صنعت ورزش
	دوسویه دانشگاه و صنعت ورزش	برگزاری کارگاه‌ها و سمینارهای مشترک بین صنعت و دانشگاه سرمایه‌گذاری در ایجاد مراکز ورزشی و تامین تجهیزات مدرن برقراری همکاری‌های مؤثر با تیم‌ها و صنعت ورزشی به منظور انتقال تجربیات عملی و آشنایی دانشجویان با محیط حرفه‌ای ایجاد ساختار سازمانی مناسب و کارآمد در سازمان‌های مرتبط با توسعه صنعت ورزش
	وضعیت مدیریتی و	

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

مفهوم	کد متمرکز	کد اولیه
ساختاری	مدیریت بهینه منابع انسانی حوزه صنعت ورزش	
صنعت ورزش	سیاست‌های کلان بهره‌گیری مؤثر از منابع مالی در ورزش	
	سیاست‌های کلی وزارت ورزش و جوانان در حوزه صنعت ورزش	
	اولویت‌های آتی ورزش کشور	
	کاهش اختلافات طبقاتی بین مردم	
	بهبود وضعیت معیشتی کارمندان	
	بهبود سیستم مالیاتی در صنعت ورزش	
	توزیع عادلانه بودجه توسعه ورزش در کشور	
میزان رشد	وضعیت اقتصاد جهانی	
اقتصاد ملی و	عوامل موثر بر درآمدزایی و بودجه فدراسیون‌های ورزشی	
وضعیت	تقسیم عادلانه بودجه ورزش کشور	
اقتصادی	وضعیت اقتصادی در کشورهای خاورمیانه	
بین‌المللی	نحوه نظارت بر مصارف بودجه‌ای ورزش کشور	
	میزان رشد اقتصادی کشور	
	سیاست‌های مالی کشور	
	وضعیت اقتصادی مردم	
	میزان پذیرش فناوری‌های جدید در صنعت ورزش	
جایگاه فناوری	تغییرات در فناوری‌های مرتبط با صنعت ورزش	
در صنعت	میزان پذیرش و نفوذ هوش مصنوعی	
ورزش ایران	بهبود کیفیت محصولات ورزشی	
	خروج از انحصار برخی از فناوری‌های نوین در تولید محصولات ورزشی	
	میزان سلطه فناوری بر محصولات ورزشی	
وضعیت	میزان گرایش مردم به فعالیت ورزشی	
فرهنگی و	سیاست‌های رسانه ملی در ارتباط با ورزش	

مفهوم	کد متمرکز	کد اولیه
اجتماعی مرتبط	با ورزش در کشور	تغییر در سبک زندگی مردم
تجهیزات و امکانات ورزشی		تغییرات مربوط به هرم سنی جمعیت ایران
		وضعیت فرهنگی و اجتماعی جامعه
		تغییر در ارزش‌های اجتماعی مرتبط با فعالیت بدنی
		وضعیت پروژه‌های ناتمام ورزش کشور
		تسهیل دسترسی عموم ورزش به فضاهای ورزشی
		تعرفه و قیمت ارائه خدمات ورزشی
		افزایش امکانات ورزشی در شهرها
		توجه به آمایش سرزمین در توزیع امکانات و تجهیزات ورزشی
وضعیت سیاست خارجی ایران		وضعیت تحریم‌های سازمان ملل نسبت به ایران
		وضعیت شرکای سیاسی ایران در اقتصاد جهانی
		ثبات یا بی‌ثباتی در کشورهای منطقه
		ارتباطات با شرکت‌های ورزشی دنیا
میزان توسعه دیپلماسی ورزشی		وضعیت دیپلماسی ورزشی کشور در ۱۰ سال آینده
		ارتباط موثر با مراکز علمی ورزش دنیا
		امکان فعالیت نمایندگی‌های شرکت‌های ورزشی در ایران
		دیپلماسی ارتباط با کشورهای همسایه
وضعیت حمایت‌کننده و تسهیل‌کننده محیط قانونی صنعت ورزش		میزان پشتیبانی دولت از صنعت ورزش
		میزان تصویب قوانین حمایتی از صنعت ورزش
		تدوین و اصلاح آیین‌نامه‌های مرتبط با توسعه صنعت ورزش
		مقررات تسهیل تجارت خارجی در صنعت ورزش
		میزان پایداری دولت
		صنعت ورزش در برنامه هشتم و نهم
		رشد پتانسیل بازار صنعت ورزش

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

مفهوم	کد متمرکز	کد اولیه
میزان جذب		قابلیت برگزاری رویدادهای مهم ورزشی بین‌المللی
سرمایه داخلی		توانایی تولید درآمد در صنعت ورزش
و خارجی در		حاشیه سود تولیدات ورزشی
صنعت ورزش		بازنگری در مقررات جذب سرمایه در ورزش
		ایجاد لیگ‌های ورزشی جذاب
مدیریت ورزش		افزایش تماشاگران لیگ‌های ورزشی
فهرمانی و		افزایش سطح رقابت لیگ‌های کشور
حرفه‌ای		استقبال بخش خصوصی برای حمایت از باشگاه‌های حاضر در لیگ‌های ورزشی
		افزایش حضور صنعت در لیگ‌های ورزشی کشور
		بهبود کیفیت لیگ‌های رشته‌های مختلف
		افزایش مشارکت مردم در ورزش همگانی
میزان گرایش به		توسعه فضاهای ورزشی عمومی
ورزش همگانی		افزایش سرمایه‌گذاری دولت در حوزه ورزش همگانی
		بهبود فرهنگ فعالیت بدنی منظم در بین اقشار مردم
		سرمایه‌گذاری در گذران فعال اوقات فراغت مردم

لذا با توجه به نتایج، عوامل کلیدی و نیروهای پیش‌ران صنعت ورزش عبارت‌اند از:

- میزان توانمندی و کیفیت نیروهای انسانی
- ارتباط مداوم و دوسویه دانشگاه و صنعت ورزش
- وضعیت مدیریتی و ساختاری صنعت ورزش
- میزان رشد اقتصاد ملی و وضعیت اقتصادی بین‌المللی
- جایگاه فناوری در صنعت ورزش ایران
- وضعیت فرهنگی و اجتماعی مرتبط با ورزش در کشور
- تجهیزات و امکانات ورزشی
- وضعیت سیاست خارجی ایران

- میزان توسعه دیپلماسی ورزشی
- وضعیت حمایت‌کننده و تسهیل‌کننده محیط قانونی صنعت ورزش
- میزان جذب سرمایه داخلی و خارجی در صنعت ورزش
- مدیریت ورزش قهرمانی و حرفه‌ای
- میزان گرایش به ورزش همگانی

بحث و نتیجه‌گیری

لزوم آینده‌پژوهی در صنعت ورزش ایران از جوانب مختلف آشکار است. این تحقیقات می‌توانند نقاط قوت و ضعف، فرصت‌ها و تهدیدات موجود در حوزه ورزش را شناسایی و به سازمان‌ها، دولت، و اقشار مختلف جامعه راهنمایی کنند. در آینده‌پژوهی، مسائلی چون ارتقای سطح توجه به ورزش در جامعه، توسعه زیرساخت‌های ورزشی، افزایش حضور زنان در ورزش، تربیت نیروی انسانی متخصص در این حوزه و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در طراحی و اجرای برنامه‌های ورزشی می‌توانند مورد بررسی قرار گیرند. آینده‌پژوهی در صنعت ورزش ایران به عنوان یک ابزار راهبردی می‌تواند به جامعه کمک کند تا با چالش‌های فعلی و آینده به بهترین نحو ممکن برخورد کنند و از این راه، ورزش را به عنوان یک عنصر اساسی در توسعه فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی کشور تقویت نمایند. تحقیقات در این زمینه می‌توانند نقش مهمی در ایجاد تغییرات مثبت و بهبودهای مستمر داشته باشند و به جامعه ایران کمک کنند تا به دنبال رشد و پیشرفت در عرصه ورزش باشد.

این تحقیق با هدف آینده‌پژوهی صنعت محصولات ورزشی ایران با رویکرد سناریونویسی انجام شد. نتایج نشان داد که میزان توانمندی و کیفیت نیروهای انسانی، ارتباط مداوم و دوسویه دانشگاه و صنعت ورزش، وضعیت مدیریتی و ساختاری صنعت ورزش، میزان رشد اقتصاد ملی و وضعیت اقتصادی بین‌المللی، جایگاه فناوری در صنعت ورزش ایران، وضعیت فرهنگی و اجتماعی مرتبط با ورزش در کشور، تجهیزات و امکانات ورزشی، وضعیت سیاست خارجی ایران، میزان توسعه دیپلماسی ورزشی، وضعیت حمایت‌کننده و تسهیل‌کننده محیط قانونی صنعت ورزش، میزان جذب سرمایه داخلی و خارجی در صنعت ورزش، مدیریت ورزش قهرمانی و حرفه‌ای و میزان گرایش به ورزش همگانی به عنوان عوامل کلیدی و پیشران‌های توسعه صنعت ورزش در آینده شناسایی شدند. این نتیجه با یافته‌های تحقیق کریمی و هاشم‌زاده (۱۳۹۴)، کلاته سیفری و همکاران (۱۳۹۵)، عبدالملکی (۱۳۹۹)، هژبر و همکاران (۱۴۰۱)، امری (۲۰۱۰)، یانگ یونگ و دانگ (۲۰۲۲)، بل و و همکاران (۲۰۲۲) و چنچن و همکاران (۲۰۲۲) همسو بود. می‌توان بیان کرد که توانمندی و کیفیت نیروهای انسانی در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت چشمگیری دارد،

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

زیرا این عامل به شدت بر توسعه، سلامت و ارتقای جامعه تأثیرگذار می‌باشد. اولین نکته که باید به آن توجه کرد، ارتباط تنگاتنگ بین توانمندی نیروهای انسانی و رشد اقتصادی در حوزه ورزش است. نیروهای با توانمندی‌های تخصصی در زمینه مدیریت ورزشی، بازاریابی، حقوق و قوانین ورزش به عنوان یک عامل مؤثر در مدیریت تیم‌ها و رویدادهای ورزشی می‌توانند به نحو قابل توجهی به رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال در این صنعت کمک کنند. همچنین، توانمندی نیروهای انسانی در زمینه تربیت و آموزش ورزشی نقش مهمی در توسعه و پیشرفت صنعت ورزش ایران دارد. تخصص و مهارت در این زمینه می‌تواند بهبود عملکرد ورزشکاران، افزایش سطح توانمندی جوانان، و تربیت نیروهای متخصص در زمینه ورزش را فراهم آورد و در نتیجه، توسعه استعدادهای ورزشی و کشف استعدادهای جدید را تسهیل نماید. در زمینه مدیریت اخلاق و ارتقای اخلاقیات در صنعت ورزش، توانمندی نیروهای انسانی با اخلاق حرفه‌ای و پویایی در ایجاد فرهنگ اخلاقی در جامعه ورزشی ایران تأثیرگذار است (هژیر و همکاران، ۱۴۰۱). افراد با اخلاقیات بالا می‌توانند به پیشگیری از مشکلات اخلاقی، ارتقای احترام و رفتارهای اخلاقی در تمامی لایه‌های جامعه ورزش کمک کنند و به این ترتیب، صنعت ورزش را از دیدگاه اخلاقی تقویت نمایند. همچنین، توانمندی و حضور زنان در حوزه ورزش به عنوان یک عنصر اساسی، اهمیت بالایی دارد. زنان با توانمندی‌های مدیریتی و ورزشی می‌توانند نقش مؤثری در تصمیم‌گیری‌ها، تربیت و آموزش ورزشی و رشد صنعت ورزش ایران ایفا کنند. توانمندی و کیفیت نیروهای انسانی در آینده صنعت ورزش ایران، عاملی اساسی برای رشد و توسعه این حوزه است. این نیروها با تخصص، اخلاق، و توانمندی‌های لازم می‌توانند به ایجاد صنعت ورزشی پویا، مؤثر، و پایدار در کشور و در نهایت، بهبود شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صنعت ورزش در ایران کمک نمایند.

ارتباط مداوم و دوسویه بین صنعت ورزش و دانشگاه در آینده ایران اهمیت چشمگیری دارد و این همکاری می‌تواند تأثیرات عظیمی بر توسعه و پیشرفت صنعت ورزش در این کشور داشته باشد. یکی از اصلی‌ترین دلایل اهمیت ارتباط مداوم بین صنعت ورزش و دانشگاه، ایجاد ارتباط میان تئوری و عمل در حوزه ورزش است. دانشگاه‌ها به عنوان مراکز تولید دانش و تحقیقات در حوزه‌های مختلف می‌توانند تخصص خود را در زمینه علوم ورزشی ارتقا دهند و نتایج تحقیقات خود را به عنوان زیرساخت علمی و تخصصی به صنعت ورزش ارائه نمایند (هنری و همکاران، ۱۳۹۹). این تبادل مؤثر در دو سمت باعث ترقی سریع‌تر علم و فناوری ورزشی و به‌کارگیری نتایج تحقیقات در توسعه محصولات و خدمات ورزشی می‌شود. همچنین، ارتباط فعال میان دانشگاه و صنعت ورزش باعث تربیت نیروهای کارآمد و تخصصی در حوزه ورزش می‌گردد. افراد مجرب و متخصصی که با تئوری‌ها و پیشرفت‌های علمی آشنا هستند، می‌توانند در صنعت ورزش نقش به‌سزایی ایفا کنند و با ارتقای کیفیت تربیت ورزشی، به توسعه استعدادها و پتانسیل‌های ورزشی کشور کمک نمایند. در زمینه توسعه برنامه‌ها و سیاست‌های ورزشی نیز همکاری مستمر میان

دانشگاه و صنعت ورزش حائز اهمیت است. دانشگاه با ارائه تحلیل‌ها، طراحی برنامه‌های توسعه و تحقیقات گسترده می‌تواند به سازمان‌ها و وزارت‌خانه‌ها در اتخاذ تصمیمات بهینه و تدوین سیاست‌های جامع ورزشی کمک کند. وضعیت مدیریتی و ساختار ورزش در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت چشمگیری دارد و تأثیرات عمیقی بر توسعه و پیشرفت این حوزه خواهد داشت. یکی از مهمترین نکات، تأثیر مستقیم ساختار و مدیریت مناسب بر بهره‌وری ورزشی و توسعه همه‌جانبه این صنعت است. ساختار سازمانی صحیح می‌تواند به تقسیم‌کاری مناسب، انجام وظایف با دقت بیشتر و ایجاد تعاملات موثر درون سازمان کمک کند. مدیریت کارآمد نیز تأثیر مستقیم بر بهره‌وری منابع، مدیریت مالی صحیح و تصمیم‌گیری‌های راهبردی دارد. وضعیت مدیریتی و ساختار ورزش در آینده ایران باید بر پایه اصول حاکم بر مدیریت مدرن و به‌روز باشد. این مسئله باعث ایجاد یک سیستم مدیریتی کارآمد و انعطاف‌پذیر که با چالش‌ها و نیازهای روز به‌روز صنعت ورزش سازگار باشد می‌شود. توانایی تطابق با تغییرات سریع در فناوری، مدیریت اطلاعات، بازارهای جهانی و البته نیازهای ورزشکاران و علاقه‌مندان، امری ضروری است. همچنین، مدیریت صحیح و ساختار مناسب می‌تواند در ایجاد فرصت‌ها و حل مشکلات و مواجهه با چالش‌ها به عنوان یک راهبردی عمل کند (گودرزی و همکاران، ۱۴۰۱). بهبود فرآیندهای تصمیم‌گیری، ارتقای کیفیت خدمات ورزشی و جلب حمایت مالی از سوی دولت و نهادهای خصوصی نیز از جمله اثرات مثبت این تحولات خواهد بود.

میزان رشد اقتصاد ملی و وضعیت اقتصادی بین‌المللی در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت فراوانی دارد و تأثیرات این عوامل بر توسعه و پیشرفت حوزه ورزش به وضوح قابل تشخیص است. یکی از اهمیت‌های اصلی وضعیت اقتصادی ملی در صنعت ورزش، قابلیت سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی برای پروژه‌ها و فعالیت‌های ورزشی است. رشد اقتصادی ملی به عنوان یک منبع اصلی، قادر به افزایش بودجه‌ها، تأمین منابع مالی و تسهیل در انجام پروژه‌های ورزشی و توسعه زیرساخت‌های مرتبط با این حوزه می‌باشد. وضعیت اقتصادی بین‌المللی نیز بر صنعت ورزش ایران تأثیر مهمی دارد. تبادلات اقتصادی و همکاری‌های بین‌المللی می‌تواند منجر به جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی در حوزه ورزش شود. این همکاری‌ها نه تنها می‌توانند منابع مالی فراهم کنند، بلکه با انتقال فناوری و تجارب موفق از سایر کشورها، به بهبود علم و فناوری ورزش در ایران کمک نمایند. وضعیت اقتصادی ملی و بین‌المللی نیز بر میزان مشارکت و حمایت از ورزش و تیم‌های ورزشی تأثیرگذار است. افزایش درآمد ملی و مشارکت فعال در اقتصاد جهانی می‌تواند به توسعه لیگ‌ها، تیم‌ها، و رویدادهای ورزشی منجر شود. همچنین، رشد اقتصاد ملی و بین‌المللی تأثیر بسزایی بر نفوذ و تأثیرگذاری کشور در سازمان‌ها و اتحادیه‌های بین‌المللی ورزشی دارد. حضور قوی در این سازمان‌ها به ایران این امکان را می‌دهد تا سیاست‌ها و استانداردهای جهانی را تعیین و در جهت توسعه صنعت ورزش مشارکت کند. جایگاه فناوری نیز در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت چشمگیری دارد و تأثیرگذاری آن بر

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

افزایش کیفیت، تجربه ورزشی و توسعه این حوزه به وضوح مشهود است. یکی از جوانب مهم این اهمیت، تأثیر فناوری بر ارتقای عملکرد و بهبود فیزیکی ورزشکاران است. از فناوری‌های پیشرفته مانند سنسورها، دستگاه‌های ردیابی و داده‌کاوی می‌توان برای اندازه‌گیری و نظارت بر عملکرد ورزشکاران بهره‌گرفت. این اطلاعات ارزشمند می‌توانند به مربیان و مدیران تیم‌ها کمک کنند و بهبودهای لازم در برنامه‌های تمرینی ایجاد نمایند. فناوری به وضوح تأثیر بسزایی در ارتقای تجربه تماشاگران و علاقه‌مندان به ورزش دارد. استفاده از فناوری‌های مانند واقعیت مجازی و افزوده، دوربین‌های ۳۶۰ درجه، و پلتفرم‌های آنلاین، به تماشاگران امکان مشاهده زنده و یا ضبط مجدد رویدادهای ورزشی را در تجربه‌ای تعاملی و فراگیر فراهم می‌کند. این اقدامات باعث افزایش جذابیت رویدادهای ورزشی، افزایش تعامل تماشاگران و ایجاد منابع درآمدی اضافی برای صنعت ورزش می‌شوند. همچنین، در مدیریت ورزش و استقرار سیاست‌های به‌روز، فناوری نقش مهمی دارد. استفاده از سیستم‌های مدیریت اطلاعات، نرم‌افزارهای تحلیل داده و پلتفرم‌های آنلاین به تصمیم‌گیری‌های هوشمندانه در زمینه مدیریت تیم‌ها، تربیت ورزشی و سازماندهی رویدادهای ورزشی کمک می‌کند. در نهایت، فناوری به‌عنوان ابزاری برای ترویج و توسعه ورزش پایدار و سالم نیز دارای اهمیت است. اپلیکیشن‌ها و دستگاه‌های هوشمندی که به افراد کمک می‌کنند (امری و همکاران، ۲۰۲۱) تا فعالیت‌های ورزشی خود را مانیتور و بهبودهای لازم را در سلامتی و تناسب اندام خود اعمال کنند، می‌توانند به گسترش آگاهی از اهمیت ورزش و سلامت کمک و جامعه را به فرهنگ ورزشی سالم‌تری هدایت نمایند. به همین دلیل، نقش فناوری در آینده صنعت ورزش ایران از اهمیت بالایی برخوردار است و وسیله‌ای برای پیشبرد اهداف علمی، فرهنگی و اقتصادی این حوزه خواهد بود. وضعیت فرهنگی و اجتماعی مرتبط با ورزش در کشور به عنوان یک عامل اساسی، اهمیت چشمگیری در آینده صنعت ورزش ایران دارد. این اهمیت در چندین جنبه مهم قابل تحلیل است. اولین نکته، تأثیر ورزش بر سلامت و آرامش اجتماعی است. فرهنگ و ترویج فعالیت‌های ورزشی در جامعه می‌تواند منجر به افزایش سطح سلامتی جامعه شود و به تقویت ذهنی و جسمی افراد کمک نماید. این امر در آینده می‌تواند به کاهش هزینه‌های سلامت و افزایش بهره‌وری اجتماعی منجر شود. در ارتباط با جنبه‌های فرهنگی، ورزش می‌تواند به عنوان یک عنصر اصلی در ایجاد و تقویت ارزش‌ها و اخلاقیات جامعه عمل کند. ارتقای اخلاق و ارزش‌های فردی از طریق فعالیت‌های ورزشی باعث تشکیل جامعه‌ای با اخلاق مثبت و توانمند می‌شود. این مسئله در طولانی‌مدت می‌تواند به افزایش ایجاد تعاملات مثبت در جامعه و کاهش اختلافات اجتماعی منجر شود. همچنین، فرهنگ و اجتماع مرتبط با ورزش می‌تواند به ترویج توسعه فردی و اجتماعی کودکان و جوانان کمک کند. مشارکت در فعالیت‌های ورزشی نه تنها به توانمندی جسمی و ذهنی افراد کمک می‌کند، بلکه ایجاد اعتماد به نفس، انضباط و همکاری گروهی را نیز در پی دارد و اساس تربیت نیروهای انسانی با استعداد و متعهد به جامعه و صنعت ورزش به شمار می‌آید. در زمینه اقتصادی نیز وضعیت

فرهنگی و اجتماعی مرتبط با ورزش تأثیرگذار است (غفوری، ۱۴۰۰). ترویج فرهنگ ورزشی می‌تواند منجر به افزایش تقاضا برای محصولات و خدمات ورزشی شود و در نتیجه، به رشد اقتصادی این حوزه کمک نماید.

تجهیزات و امکانات ورزشی در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت چشمگیری دارد و نقش مهمی در توسعه این حوزه و ارتقای سطح فعالیت‌های ورزشی ورزشکاران ایفا می‌کند. یکی از جنبه‌های اصلی این اهمیت، تأثیر بسزای تجهیزات و امکانات مدرن در بهبود عملکرد و توانمندی ورزشکاران است. از تجهیزات پیشرفته مانند دستگاه‌های تمرینی هوشمند، سنسورها و دستگاه‌های اندازه‌گیری عملکرد می‌توان بهره‌مند شد تا ورزشکاران بتوانند عملکرد خود را بهبود دهند و به حداکثر توانایی‌های فیزیکی خود برسند. تجهیزات و امکانات ورزشی نه تنها به ورزشکاران حرفه‌ای بلکه به افراد عادی نیز کمک می‌کند تا فعالیت‌های ورزشی را به صورت بهینه و با لذت انجام دهند. این امکانات می‌توانند تنوع و انگیزه را در میان مردم بالا ببرند و فرهنگ ورزش را در جامعه ترویج دهند (اسمیت و همکاران، ۲۰۱۹). تأمین امکانات و تجهیزات ورزشی به افراد از هر لایه جامعه، از هر سن و جنسیت، به سلامتی عمومی جامعه کمک می‌کند و ایجاد فضاهایی را ترویج می‌دهد که افراد بتوانند به صورت فعال در فعالیت‌های ورزشی شرکت کنند. به علاوه، تجهیزات و امکانات ورزشی مدرن می‌توانند به عنوان یک جذابیت برای جذب استعدادها و ورزشی جوانان عمل کنند. افزایش توانایی تمرینی و امکانات پیشرفته می‌تواند ورزشکاران جوان را ترغیب کند تا در مسیر حرفه‌ای خود به رشد و پیشرفت بیشتری دست یابند. وضعیت سیاست خارجی ایران در آینده صنعت ورزش این کشور اهمیت چشمگیری دارد و تأثیراتی عمیق بر توسعه و پیشرفت این حوزه خواهد داشت. یکی از جنبه‌های مهم این اهمیت، امکان گسترش همکاری‌ها و تبادلات بین‌المللی در زمینه ورزش است. با توجه به نقش بزرگ و پررنگ ورزش در جامعه‌ها، سیاست خارجی ایران می‌تواند به فرصت‌های همکاری با سایر کشورها، ارتقای مشارکت در رویدادهای بین‌المللی و تبادل تجربیات با دیگر ملت‌ها منجر شود. این همکاری‌ها می‌توانند به تبادل ورزشی، افزایش تعاملات فرهنگی و ایجاد فضاهای بین‌المللی برای تبادل نظر و همکاری در حوزه‌های مختلف ورزش کمک نمایند. همچنین، وضعیت سیاست خارجی می‌تواند بر تعاملات اقتصادی و تجاری در زمینه ورزش تأثیر بگذارد. ایران می‌تواند با گسترش همکاری‌های بین‌المللی در زمینه تولید تجهیزات ورزشی، تبلیغات و حقوق پخش مسابقات ورزشی به عنوان یک بازار جذاب و قابل توسعه در حوزه صنعت ورزش شناخته شود. سیاست خارجی ایران در جهت فراهم‌آوردن امکانات و شرایط ملایم برای سرمایه‌گذاری‌ها و همکاری‌های بین‌المللی در این حوزه می‌تواند اقتصاد ورزش را تقویت و به رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال در این صنعت کمک نماید. در عین حال، سیاست خارجی ایران می‌تواند بر تصویر بین‌المللی کشور در حوزه ورزش تأثیر بگذارد. تعاملات مثبت و سازنده در زمینه مسائل ورزشی می‌تواند

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

نقشی موثری در ارتقای جایگاه ایران در جامعه بین‌المللی داشته باشد. این تصویر مثبت می‌تواند تأثیرات گسترده‌تری در تجارت، گردشگری و همکاری‌های مختلف با سایر کشورها بر جای بگذارد (بل و و همکاران، ۲۰۲۲).

وضعیت حمایت‌کننده و تسهیل‌کننده محیط قانونی در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت بسیاری دارد و تأثیرات آن بر توسعه و پیشرفت این حوزه بسیار مرئی خواهد بود. یک محیط قانونی مطلوب به عنوان پایه اصلی صنعت ورزش می‌تواند تأثیرات مثبتی در چندین زمینه داشته باشد (شعبانی‌بهار و فریدفتحی، ۱۳۹۷). اولین نکته که توجه ویژه دارد، جذب سرمایه داخلی و خارجی به صنعت ورزش است. حمایت از حقوق مالکیت فکری، تضمین حقوق قراردادی و ایجاد شرایط معلوم و پایدار برای سرمایه‌گذاری باعث افزایش جذب سرمایه و ایجاد فرصت‌های تجاری و سرمایه‌گذاری در زمینه‌های مختلف صنعت ورزش می‌شود. این سرمایه‌گذاری‌ها نه تنها به توسعه تجهیزات و تسهیلات ورزشی کمک می‌کنند، بلکه در ایجاد ارزش اقتصادی، ایجاد اشتغال و ارتقای سطح فناوری و نوآوری در این حوزه نیز نقش دارند. در ادامه، حمایت از ورزش قهرمانی و حرفه‌ای نیز از اهمیت خاصی برخوردار است. قوانینی که از تشویق و حمایت از تیم‌ها، ورزشکاران حرفه‌ای و توسعه لیگ‌ها و رقابت‌های ورزشی برخوردار باشند، می‌توانند به نوسازی ورزش در کشور کمک کنند. حمایت مالی، امکانات آموزشی و تجهیزات مدرن برای ورزشکاران حرفه‌ای، میزان شهرت و توانمندی تیم‌ها در رقابت‌های بین‌المللی را افزایش می‌دهند. این اقدامات به ایجاد انگیزه برای جوانان برای شروع ورزش حرفه‌ای و پیوستن به تیم‌های قهرمانی کمک می‌کنند. در زمینه ورزش همگانی نیز وضعیت حمایتی از فعالیت‌های ورزشی اهمیت دارد. تدوین قوانین و سیاست‌های حمایتی از ایجاد فضاهای ورزشی عمومی، ایجاد برنامه‌های ترویجی برای ورزش در مدارس و جوانان و حمایت از رویدادها و جشنواره‌های ورزشی برای عموم مردم باعث افزایش آگاهی جامعه از اهمیت ورزش و بهبود سلامت جسمانی و روحانی می‌شود. این اقدامات می‌توانند به کاهش نقصان جسمی و ذهنی در جامعه کمک کنند و در نهایت، میزان گرایش به ورزش همگانی را افزایش دهند.

جذب سرمایه داخلی و خارجی در صنعت ورزش ایران در آینده نقش بسیار حیاتی ایفا خواهد کرد و این امر بر توسعه و پیشرفت این حوزه تأثیرات عمیقی خواهد داشت. این اهمیت از چند جهت به وضوح ظاهر می‌شود. اولاً، سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش به وسیله جذب سرمایه داخلی می‌تواند به توسعه زیرساخت‌ها و تجهیزات ورزشی در کشور کمک نماید. افزایش تعداد و بهبود کیفیت استادیوم‌ها، سالن‌ها و تجهیزات ورزشی به دنبال جلب مخاطبان بیشتر و ارتقای سطح رقابت‌هاست. این اقدامات همچنین به توسعه لیگ‌ها و تورنمنت‌ها کمک و محیطی جذاب و رقابتی در صنعت ورزش ایجاد خواهد کرد که نه تنها بر ورزشکاران بلکه بر مخاطبان و مشتریان هم تأثیر خواهد گذاشت. ثانیاً، جذب سرمایه خارجی نقش بسزایی در ارتقای سطح حرفه‌ای و قهرمانی ورزش ایران خواهد داشت. سرمایه‌گذاری خارجی می‌تواند به توسعه تجهیزات، فناوری‌های نوین و به‌روزرسانی زیرساخت‌ها کمک کند. همچنین،

ورزشکاران ما در رقابت‌های بین‌المللی برابر با رقبای قدرتمند و متخصص شوند که این امر به نوعی تبلیغات ارزشمندی برای ورزش ایران به حساب می‌آید و میزان شهرت و تأثیر گذاری ورزش ایران در سطح جهانی را افزایش می‌دهد. در ضمن، جذب سرمایه به توسعه صنعت ورزش ایران کمک خواهد کرد تا مسائل مالی و اقتصادی در این حوزه حل شود و بهره‌وری افزایش یابد. سرمایه‌گذاری در تیم‌ها، لیگ‌ها و رویدادهای ورزشی به دنبال ایجاد منابع مالی پایدار است که می‌تواند به حرکت ویژه‌ای در توسعه ورزش ایران ایجاد کند. این منابع مالی به طور مستقیم بر توانایی تیم‌ها، ورزشکاران و نظام ورزشی کلاتری تأثیر خواهد گذاشت.

مدیریت ورزش قهرمانی در آینده صنعت ورزش ایران نقش بسیار حیاتی را در توسعه و پیشرفت این حوزه خواهد داشت. همانگونه که کشکر و همکاران (۱۳۹۸) نیز به آن اشاره کرده اند نحوه مدیریت ورزش قهرمانی به چندین جنبه از جمله تأثیرات اقتصادی، توانمندسازی ورزشکاران، جذب تماشاگران و افزایش شهرت کشور در سطح بین‌المللی تأثیر می‌گذارد. مدیریت صحیح و کارآمد ورزش قهرمانی به ایجاد امکانات و شرایط مناسب برای توسعه این حوزه کمک می‌کند. این امر با جلب سرمایه داخلی و خارجی برای حمایت از تیم‌ها و ورزشکاران، توانمندی‌های مالی را افزایش می‌دهد و امکانات و تجهیزات ورزشی را به‌روزرسانی می‌نماید. مدیریت کارآمد همچنین می‌تواند به بهره‌وری و بهینه‌سازی مصرف منابع منجر شود که این امر به توسعه پایدار صنعت ورزش ایران کمک می‌کند. ایجاد برنامه‌های توسعه ورزشی، آموزش مناسب و ارائه امکانات لازم به ورزشکاران باعث پرورش استعدادها و ارتقای سطح فنی ورزشی می‌شود. این اقدامات نه تنها به بهبود عملکرد ورزشکاران در رقابت‌های ملی بلکه در رقابت‌های بین‌المللی نیز کمک خواهد کرد و جایگاه ایران در صحنه ورزشی جهان را تقویت خواهد کرد. همچنین، مدیریت ورزش قهرمانی به جذب تماشاگران و افزایش شهرت و تعاملات بین‌المللی کشور کمک می‌کند. ایجاد رویدادها و لیگ‌های جذاب، ترویج مسابقات و ورزشکاران موفق و استفاده از وسائل ارتباطی جدید می‌تواند تعداد تماشاگران را افزایش دهد و به ترویج فرهنگ ورزش در جامعه کمک کند. همچنین، این اقدامات به افزایش شهرت و تشویق به همکاری‌های بین‌المللی در حوزه ورزشی منجر خواهد شد.

میزان گرایش مردم به ورزش همگانی نیز در آینده صنعت ورزش ایران اهمیت بسیار زیادی دارد و این موضوع تأثیرات گسترده‌ای بر جوانان، جامعه و حتی اقتصاد کشور خواهد داشت. این گرایش به چندین جنبه از جمله سلامت فیزیکی و روانی، ایجاد انگیزه برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی، ایجاد فرهنگ سالم در جامعه و ترویج مفاهیم اجتماعی مثبت اثر می‌گذارد (مرادی و مرادی، ۱۴۰۱). گرایش مردم به ورزش همگانی، سلامت فیزیکی و روانی جامعه را تقویت می‌کند. فعالیت‌های ورزشی منجر به افزایش سلامت قلبی و عروقی، کاهش ریسک بیماری‌های مزمن و افزایش سطح انرژی و تندرستی می‌شود. این امر به بهبود کیفیت زندگی افراد و کاهش هزینه‌های سلامتی

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

کلان‌تر کمک می‌کند. از سوی دیگر، گرایش به ورزش همگانی می‌تواند انگیزه برای فعالیت‌های ورزشی را در جوانان ایجاد کند. ایجاد فرهنگ و محیطی که ورزش به عنوان یک فعالیت لذت‌بخش و ضروری در زندگی روزمره قرار گیرد، جوانان را به شرکت در ورزش ترغیب می‌کند. این اقدام به توسعه استعدادها و ورزشی، کشف استعدادها و نهفته و حتی درآمدزایی از طریق حمایت از ورزشکاران تازه‌کار کمک خواهد کرد. همچنین باید توجه داشت که ورزش همگانی به ایجاد فرهنگی سالم و مثبت در جامعه کمک می‌کند. ارتقای ارتباطات اجتماعی، تعزیز همبستگی و همکاری و ترویج ارزش‌های اخلاقی از جمله مواردی هستند که از طریق ورزش همگانی ممکن است به وجود آیند. این فرهنگ و ارزش‌ها تأثیرات بسیاری در حل مسائل اجتماعی، کاهش تنش‌ها و افزایش روحیه مثبت در جامعه خواهند داشت. در نتیجه، گرایش مردم به ورزش همگانی در آینده صنعت ورزش ایران از اهمیت زیادی برخوردار است. این امر به سلامتی جامعه، افزایش توانمندی جوانان، تقویت فرهنگ سالم و مثبت و حتی تحقق اهداف اقتصادی و اجتماعی کشور کمک می‌کند. ترویج و حمایت از ورزش همگانی در کشور سرآغازی برای آینده سالم و موفق صنعت ورزش ایران خواهد بود.

یافته‌های این پژوهش به عنوان یک ابزار راهبردی، نقش مهمی در شناسایی فرصت‌ها و چالش‌های این صنعت در آینده ایفا می‌کند. نتایج می‌توانند سازمان‌های مرتبط با ورزش و دولت را در جهت توسعه زیرساخت‌ها، افزایش مشارکت زنان، ارتقای کیفیت نیروی انسانی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در برنامه‌های ورزشی هدایت کنند. نتایج نشان می‌دهند که عواملی چون: توانمندی نیروی انسانی، ارتباط موثر دانشگاه و صنعت، ساختار مدیریتی کارآمد، حمایت قانونی و اقتصادی، و جذب سرمایه داخلی و خارجی، پیشران‌های کلیدی توسعه آینده این صنعت هستند. این عوامل می‌توانند به افزایش کیفیت تربیت ورزشی، رشد اقتصادی، ارتقای اخلاق ورزشی و بهبود شرایط فرهنگی و اجتماعی منجر شوند. بنابراین، توجه به آینده‌پژوهی و برنامه‌ریزی راهبردی در این حوزه، علاوه بر تأثیرات اقتصادی و اجتماعی، به تقویت جایگاه ایران در عرصه بین‌المللی ورزش کمک خواهد کرد.

منابع

- برومند، محمدرضا. (۱۳۹۵). «تحلیل وضعیت اشتغال و کارآفرینی در ورزش ایران». اولین دوره تربیت مدرس اشتغال و کارآفرینی در ورزش، دانشگاه شهید بهشتی، سخنرانی چاپ نشده.
- خسروی، سعید. (۱۳۹۱). «بررسی رابطه بین رویکرد کارآفرینانه و چابکی در شرکت‌های تولیدی شهر کرمان». پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه باهنر کرمان، دانشکده مدیریت و اقتصاد.
- نصیرزاده، علی. (۱۳۹۴). «ارزیابی بلوغ مدیریت دانش و مدل (PCMM) بر اساس مدل تلفیقی بلوغ قابلیت‌های کارکنان».
- رضائیان، علی؛ احمدوند، علیمحمد و تولایی، روح‌الله. (۲۰۱۰). «بررسی الگوهای راهبرد مدیریت دانش و راهبرد دانش در سازمان‌ها». دو ماهنامه علمی ترویجی توسعه انسانی پلیس. شماره ۱.

- سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس و حجازی، الهه. (۱۳۸۳). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: نشر آگاه
- عظیمی دلارستانی، عادل و رضوی، پرومند، رضا. (۲۰۱۹). «شناسایی عوامل زمینه‌ای تأثیرگذار بر استقرار کارآفرینی راهبردی در کسب‌وکارهای ورزشی». مدیریت و توسعه ورزش. صص ۷۰-۷۸.
- عبدالملکی. (۲۰۲۰). «مدل‌سازی نقش ارگونومی و ویژگی‌های محیطی بر تجربه خدمت مشتریان کسب‌وکارهای ورزش‌های الکترونیکی با میانجیگری تبلیغات دهان به دهان الکترونیکی». فصل‌نامه علمی مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی. صص ۷۱-۸۲.
- منطقی، منوچهر و ثاقبی سعیدی، فاطمه. (۱۳۹۲). «مدل‌های کسب‌وکار، مبانی، ارزیابی، نوآوری رشد فناوری». فصل‌نامه تخصصی پارک‌ها و مراکز رشد.
- مزدی، ناهید؛ مهربان، امیررضا و جلالی، علیرضا. (۱۳۹۶). «معماری مدل‌های کسب‌وکار الکترونیکی در تجارت الکترونیک». چهارمین همایش ملی تجارت الکترونیک.
- معینی فرد، مهرآرا. (۲۰۱۵). «تأثیر وفور منابع طبیعی بر کیفیت حکمرانی کشورهای در حال توسعه». تحلیل‌های اقتصادی توسعه ایران. ۳(۴)، صص ۹-۳۲.
- بدالهی فارسی، جهانگیر؛ غلامی، ناصر؛ حمیدی، مهرداد و کنعانی، علی. (۱۳۹۰). «مطالعه موانع کارآفرینی در ورزش کشور». توسعه کارآفرینی. سال ۳، شماره ۱۲، صص ۱۰۵-۱۲۴.
- فسقری، م. و همکاران. (۱۴۰۱). «بررسی ظرفیت‌های صنعت ورزش ایران در قالب مدل شایستگی‌های کارآفرینی». فصل‌نامه مدیریت ورزش و توسعه. ۱۲(۳)، صص ۴۵-۶۲.
- حسینی، ع. و همکاران. (۱۴۰۰). «نقش زیرساخت‌های اقتصادی و سیاست‌های حمایتی در توسعه صنعت محصولات ورزشی ایران». فصل‌نامه اقتصاد ورزش. ۲۹(۲)، صص ۳۳-۵۰.
- قادری، ر. و همکاران. (۱۳۹۹). «تحلیل تأثیر فناوری‌های نوین و نوآوری در صنعت محصولات ورزشی ایران». نشریه فناوری و مدیریت ورزشی. ۱۷(۱)، صص ۲۷-۴۰.
- امینی، س. و همکاران. (۱۴۰۱). «اهمیت برندینگ و بازاریابی در صنعت محصولات ورزشی». فصل‌نامه بازاریابی ورزشی. ۱۰(۴)، ۱۵-۳۰.
- خلیلی، ف. و همکاران. (۱۴۰۲). «بررسی تأثیر سیاست‌های ورزشی و حمایت‌های دولتی بر رشد صنعت محصولات ورزشی ایران». پژوهش‌های مدیریت ورزشی و پشتیبانی. ۱۱(۱)، صص ۵۶-۷۳.
- Bellver, D. O., Pérez-Campos, C., González-Serrano, M. H., & Martínez-Rico, G. (2022). "Towards the development of future sustainable sports entrepreneurs: An asymmetric approach of the sports science's sustainable entrepreneurial intentions". Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education, 31, 100403.
- Davis, Steven J. (2014). "Volatility and Dispersion in Business Growth Rates: Publicly Traded versus Privately Held Firms. Chap. 2 in NBER Macroeconomics Annual 2006 edited by Daron Acemoglu", Kenneth Rogoff and Michael Woodford, vol. 21, pp. 107- 80. Cambridge, MA: MIT Press.
- Hammer, M., & Champy, J. (1993). **Reengineering the corporation: a manifesto for business revolution**. New York: Harper Business Books
- Linder, J., & Cantrell, S. (2000). **Changing Business Models: Surveying the Landscape**. Accenture Institute for Strategic Change
- Ratten, Vanessa. (2010). "Sport-based entrepreneurship: towards a new theory of entrepreneurship and sport management". Int Entrep Manag. J (2011) 7:57-69.
- Scott-Kemmis, D. (2012). **Responding To Change & Pursuing Growth: Exploring the potential of business model innovation in Australia**. Report of a study supported by the Australian Business Foundation.

شناسایی عوامل موثر بر آینده صنعت محصولات ورزشی ایران

- Mohammad Kazemi, R., Yadollahi Farsi, J., Zivyar, F., Panahi, F. (2013). **“Designing a Business Model for Educational Institutes (Chess Schools)”**. European Journal of Scientific Research, 103(4), 559-569

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی